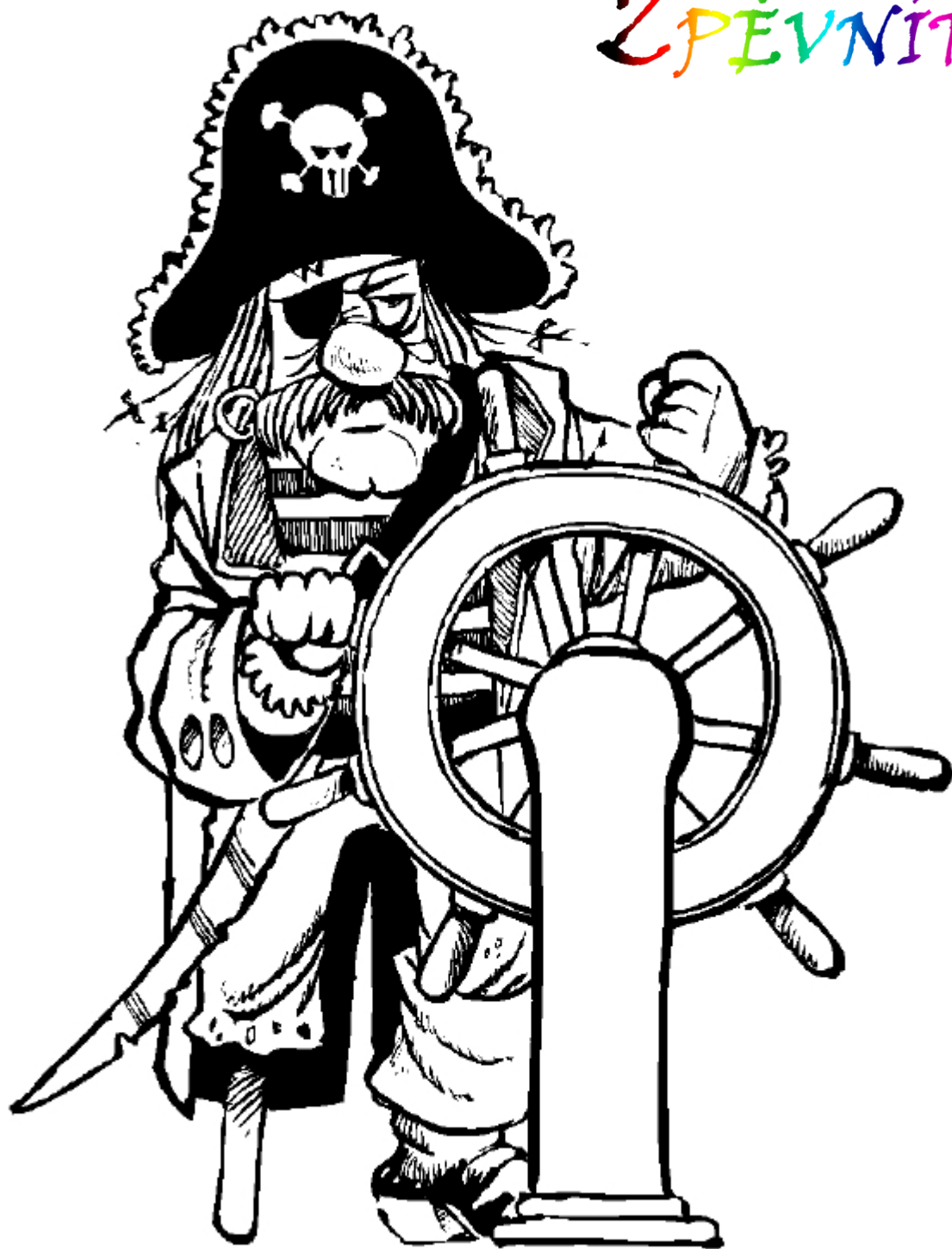

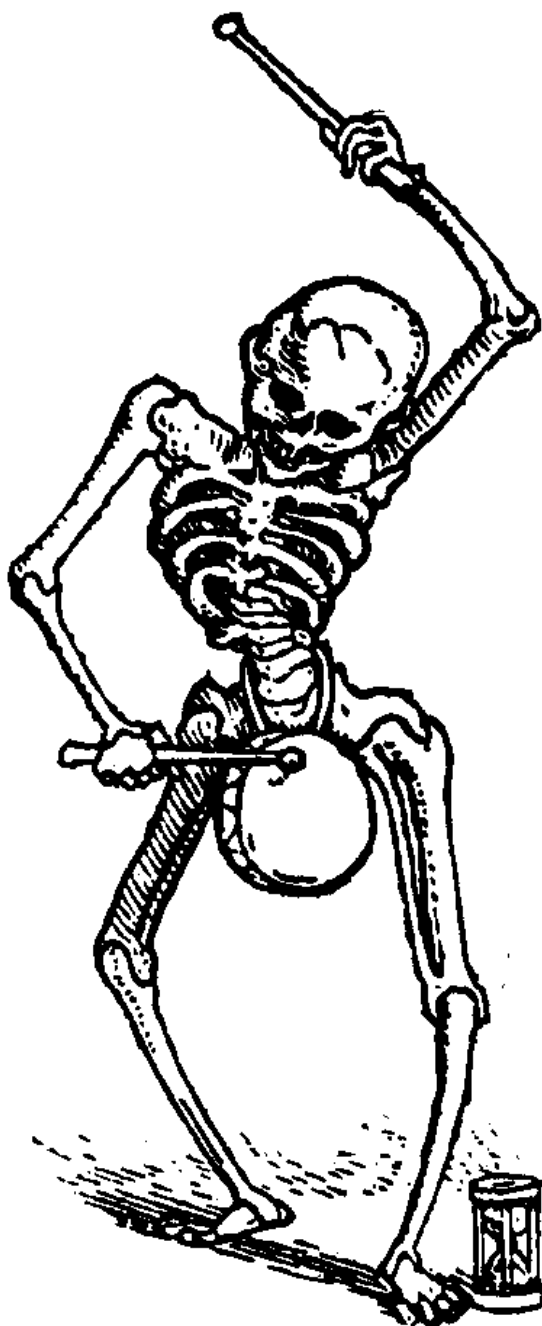
LAMBERK 2009

ZPĚVNÍK

Obsah:

Barbora píše z tábora.....	2
Batalion.....	3
Bedna od whisky.....	4
Crusade.....	5
Čarodějnice z Amesbury.....	6
Černovláska.....	7
Čert ví kdy kotvy zvednem.....	7
Dva havrani.....	8
Haň - bílou plání.....	8
Hlídač krav.....	9
Chválím tě země má.....	9
Jaro.....	10
Kyandra.....	11
Kdyby se v komnatách.....	11
Kdyby tady byla.....	12
Když teče rum.....	12
Nářek.....	13
Není nutno.....	13
Osamělý město (Tereza).....	14
Podvod.....	15
Rána v trávě.....	16
Slunovrat.....	16
Vymyslel jsem spousta nápadů....	17
Tři kříže.....	17
Večerníček.....	18
Velrybářská výprava.....	19
Vzhůru na palubu.....	20
Zahrada ticha.....	20
Zítří ráno v pět.....	21
Zvoník.....	22
Želva.....	22

**Barbora píše z tábora (Svěrák,
Uhlíř)**

G

Maminko, tatínku,

D

posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše

G

Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

C

Proč jsem se nenarodila

D G

o pár let dřív?

Emi C

Dneska bych krásně chodila

D G G7

se Štefanem, co říká si Steve.

C

Proč jste mě prostě neměli

D G

o pár let dříve?

Emi C

Řekla bych: nebud' nesmělý,

D G

líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Steve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.

Když jsme se koupali,
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Batalion (Spirituální kvintet)

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi

R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,

G D Emi G D Emi Hmi Emi

víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Emi G D Emi Hmi Emi

ostruhami do slabin koně pohání,

G D Emi Hmi

tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,

Emi G D Emi Hmi Emi

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi

*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

G D Emi Hmi Emi

zítra do Burgund batalion zamíří,

G D Emi

víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

G D Emi Hmi Emi

díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroučí,

na polštáři z kopretin budou věčně spát,

neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Bedna od whisky (Wanastowi vjemy)

Ami C Ami E7

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C Ami E7

Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E7 Ami
tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A D E A

R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká,

D E

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.

A D E A

Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,

D E A

tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

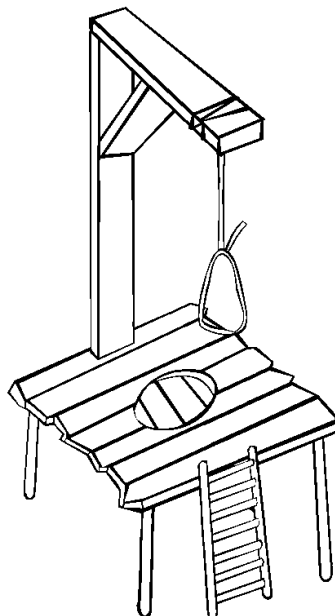
R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok

R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.

Crusade (Znouzectnost)

P: (D E)4x

D E D E

1. Brána města se otvírá a vyjíždí průvod,
nekonečná řada mužů na koních.
V srdcích tepe touha, hlavy hrdě vztyčené,
pohled někam za obzor mají upřený.
Odjíždějí do dálek, pod vlajkama s křížem svým.
A kdy se vlastně vrátí, nikdo netuší,
(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jedou rytíři,
haj da dy dý dau, cestou dalekou.
Haj da dy dý dau, vítr prachem zavíří,
haj da dy dý dau, za výpravou křížovou.
Ú á ú ou oi jé je, ú á ú ajajaj.

2. V jménu boha, v jménu jejich víry,
v jménu jejich zbraní a ve jménu kořisti.
Jedou s nima kněží, co maj drátěný košile,
co jim budou žehnat před každyčným útokem.
Jedou pod vlajkou s křížem vstříc své budoucnosti.
Jaká vlastně bude nikdo netuší,
(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

3. Roky tiše utíkají a ten průvod řídne.
Trýzeň nebo bída, hlad, kdopak je sem zval.
K tomu ještě nepřítel, který domov brání,
domov, co každý z rytířů v dáli zanechal.
Nezbývá než cesta zpět, pro ty, co ještě zbyli,
pro zbytky vlajky s křížem, kdo by to byl tušil,
(kdo by to byl tušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

4. Brána města se otvírá, vchází do ní průvod.
Vrací se s hlavou sklopenou, zbylo jich jen pár.
Kdo vrátil se zdravý, může být vlastně šťastný.
Třicetiletí starci s vlasy ze stříbra.
Když odjeli do dáli pod vlajkama s křížem svým,
že se takhle vrátí nikdo netušil,
(nikdo netušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jeli rytíři, haj ...
Haj da dy dý dau, vítr prachem zavířil, haj ... ajajajá.

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Černovláska (Olympic)

D G
1. Černovlásko, pročpak nic tě netěší,
A D
s nudou vstáváš s povzdechem jdeš spát,
D G
stíny v tváři těžko něco vyřeší,
A D
tvoje vrásky vůbec nemám rád.

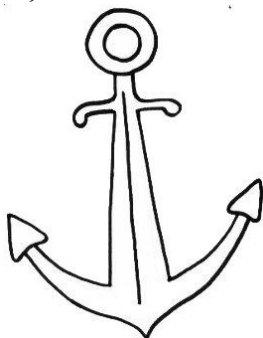
R:

D G D
Černovlásko, ty máš oči stvořené k
úsměvům,
A D
proč se neusmíváš, mračíš se na měsíc.
G D
Černovlásko, ty máš oči stvořené k
úsměvům,
A D
když se do zpěvu dáš tak ti to sluší víc.

2. Černovlásko, nevzdaluje se od lidí
mnoho ztrácí, ten kdo zůstal sám
rozesmátou každý rád tě uvidí
no a já ti píseň zazpívám.

Čert ví, kdy kotvy zvednem (Waldemar Matuška)

Emi
Náš lodivod už je zas jak kára,
D
náš lodivod už je zas jak kára,
Emi
náš lodivod už je zas jak kára,
G H7 Emi
koukej, jak se klátí.

Čert ví, kdy kotvy zvednem,
D
čert ví, kdy kotvy zvednem,
Emi
čert ví, kdy kotvy zvednem,
G H7 Emi
když to s ním tak mlátí.

Čert ví, kdy kotvy zvednem,
čert ví, kdy kotvy zvednem,
čert ví, kdy kotvy zvednem,
když to s ním tak mlátí.

Hej, všechen rum rychle přes palubu,
hej, všechen rum rychle přes palubu,
hej, všechen rum rychle přes palubu,
ať nepije dále.
Čert ví, kdy kotvy zvednem,
čert ví, kdy kotvy zvednem,
čert ví, kdy kotvy zvednem,
nejdřív na Tři krále.

Náš lodivod už není jak kára,
náš lodivod už není jak kára,
náš lodivod je fit a kará
námořníky hloupý.
Já vím, kdy kotvy zvednem,
já vím, kdy kotvy zvednem,
já vím, kdy kotvy zvednem,
až se rum zas koupí.

On ví, kdy kotvy zvednem,
on ví, kdy kotvy zvednem,
on ví, kdy kotvy zvednem,
až se rum zas koupí.
Emi D Emi
Až se rum zas koupí,
D Emi
až se rum zas koupí,
D Emi D E4 E
až se rum zas ko- ou- pí- í,

Dva havrani (Asonance)

1. Když jsem se z pole vracela,
dva havrany jsem slyšela,
jak jeden druhého se ptá:
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Haň, bílou plání (Spirituál kvintet)

Haň, bílou plání věčnou pustinou
letí řada saní, vlci v patách jim jsou
Haň kdo se zpozdí toho dostanou,
těch pár zbylých kostí sněhy zavanou.

- A:** K snídani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže!
B: K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!
B: Třesky plesky!
A: Ale k večeri nic není.
B: To je pěkný nadělení!
A: Proto sníme
B: Proto sníme
A: Proto sníme
B: Proto sníme
A+B: Psí spřežení, psí spřežení,
psí spřežení, psí spřežení.
R:

Hlídač krav (Jarek Nohavica)

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pa ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Chválím Tě, země má

(Svěrák, Uhlíř)

G

C

1. Chválím Tě, země má,
G D
Tvůj žár i mráz.
G C
Tvá tráva zelená
G D G
dál vábí nás.

2. Máš závoj z oblaků,
bílých jak sníh,
hvězdo, má bárko zázraků
na nebesích.
C G
Ať před mou planetou
C D
hvězdný prach zametou.

3. Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
prosím /: svou přízeň dej i
nám,
dej mír a klid :/

Jaro (Fešáci)

Ami C G Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
a vánice sílí v poryvech ledových.

C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří,
Ami
a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!"

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

Ami C G Ami
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Kayandra (Spirituál kvintet)

^A 1. Tam v prístavu na haldě, ^D v rybářskejch sítich ^A

^A večer co večer vždy staříckej Ben ^G ^E

^A hledí do dálky k ostrovům, kde maják svítí,

^G ^A poslouchá moře a sní krásnej sen.

R: Tou starou lodí zas plout do Kayandry,
látat plachty a popíjet rum,
potom houpat se v koši a s nákladem ambry
z dálky už vyhlížet svůj rodnej dům.

2. V sousední vsi míval zamlada milou,
oči jak uhel a vlasy jak len,
její táta měl statek a lán lesů s pilou,
pro něj byl jen chudej námořník Ben.

R:

3. Jednou když domů se z moře zas vrátil,
v kabátě prstýnek pro milou Ann,
slyšel zvony jak hlásí, že svý štěstí ztratil,
našel se ženich, co víc měl než Ben.

R:

4. Stříbrnej prstýnek na slunci svítí,
víckrát ho nikomu nenabíd Ben,
teď tu sedí a slanej děšť příboje cítí,
poslouchá moře a sní krásnej sen.

R:

Kdyby se v komnatách (Svěrák, Uhlíř)

^G 1. K životu na zámku mám jednu ^{Emi}
poznámku

^C je tu neveselo, je tu truchlivo. ^G

^G ^{Emi}

V ostatních královstvích nezní tak
málo smích,

^C ^G
není neveselo, není truchlivo.

R:

^{G7} ^C
Kdyby se v komnatách

^G
běhoun jak hrom natáh`

^D ^G ^{G7}
a na něm akrobati začali kejklovati,

^C
kdyby nám v paláci

^G
pištěli dudáci,

^D
to by se krásně žilo,

^G
to by byl ráj.

2. Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.

Chtěla bych dvůr pestrý,
kde znějí orchestry,

kde není neveselo,
žádné truchlivo.

R:

Kdyby tady byla taková panenka

(Žalman & spol.)

- C**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C**
která by mě chtěla, :]
F **C**
[: která by mně chtěla syna vychovati,
G7 **C**
přítom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbků dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbků dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šít
bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šít
bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mi musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

Když teče rum (Kappo 2)

A
Když teče rum a šavle se blýskaj,
G
když teče rum a hezký holky vřískaj,
A
když teče rum, tak piráti se ztřískaj,
A G E A
jóóó, božkej rum.

Přepadat a krást, rouhat se a klít,
přepadat a krást, pod krkem chlapa vzít,
přepadat a krást, pak v klidu zase pít
jóó, božskej rum.

(sloka se píská, do toho výkřiky)
Mordyje hadry dudy necky!
Natáhněte ty ty lana!
Rozvinout plachty!
A hurá na ně!

Nabrousit si zbraně, temná noc nás skryje,
nabrousit si zbraně, v přístavu pes vyje,
(*haiúúúúú*)
nabrousit si zbraně, rum chuť krve smyje,
jóó, božskej rum.

Napišu tvý jméno na dělovou kouli,
napišu tvý jméno, ať udělá ti bouli,
napišu tvý jméno, symbol naší vzpoury
jéé, božskej rum.

(sloka se píská, do toho výkřiky)
Mor, cholera, černej kašel!
Naládujte ten kanón!
Zahákujte ty necky!
A páááál!

Piráti jsou páni, vládci sedmi moří,
piráti jsou páni, tvůj dům už, chlape, hoří,
piráti jsou páni, tak naval svoje zboží,
jóó, božskej rum.

Šibenice čeká, až nás jednou chytí,
šibenice čeká, na hrob maják svítí,
šibenice čeká, tak pojd'mě všichni pítí,
jóó, božskej rum.

Když teče rum a šavle se blýskaj,
když teče rum a hezký holky vřískaj,
když teče rum, tak piráti se ztřískaj,
jóóó, božkej rum.

Nářek (Klíč)

- H⁷**   **Emi**
1. Nemám myslet na chlapy,
D   **G**
nemám žebrot o lásku
Ami   **Emi**
věčně snášet útrapy,
H⁷   **Emi**
co z života mám.
2. Nemám pít a nemám klít,
nemám vlastní děti bít
nemám nic a nemám klid,
tak co teda mám.
3. Nemám šlapat průchody,
nemám zdrhat z hospody
nepřekážet pod schody,
prej se ztratit mám.
4. Ani chlapy, ani chlast,
ani žebrot, ani krást
ani Boha, ani vlast,
tak co teda mám.

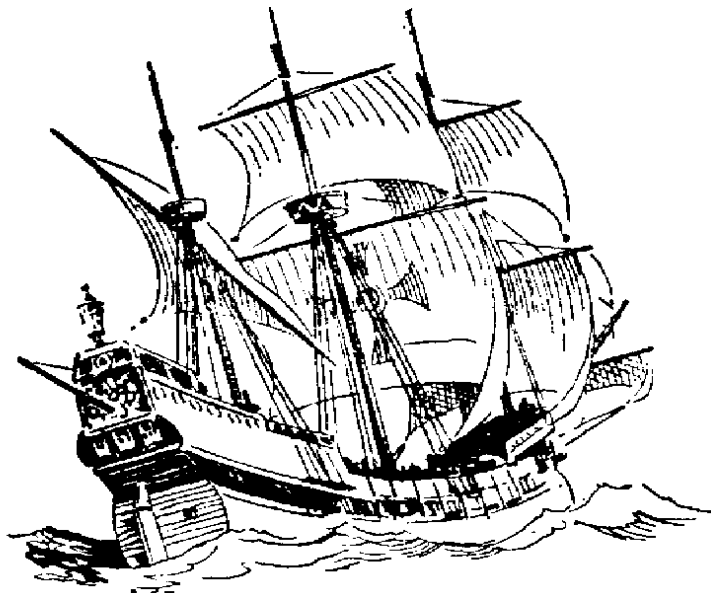
|: Na na na... :|^{3x}

Ani chlapy, ani chlast...

|: Na na na... :|^{4x}

Není nutno (Svěrák, Uhlíř)

- C**   **Dmi**
1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
G7   **C G7**
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
C   **Dmi**
Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
G7   **C**
nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.
- Ami**   **C**
R. Nemít prachy - nevadí.
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Ami   **F**   **G**   **G7**
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.
- /: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně n esmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Osamělý město (Tereza) (Hoboes)

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Podvod (Honza Nedvěd)

Emi **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D7 **G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

H7 **Ami**
R: Chtěl jsem to ráno,
kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D7**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:

Rána v trávě

(Žalman & spol.)

Ami G

R: Každý ráno boty zouval,

Ami G

orosil si nohy v trávě,

Ami G

že se lidi mají rádi, doufal,

Ami Emi Ami

a procitli právě.

Ami G

Každý ráno dlouze zíval,

Ami G

utřel čelo do rukávu,

Ami G

a při chůzi tělem sem-tam kýval,

Ami Emi Ami

před sebou sta sáhů.

C G F C

1. Poznal Moravěnku krásnou

Ami G C

a vínečko ze zlata,

G F C

v Čechách slávu muzikantů

Ami Emi Ami

umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku

a do ní se podívat,

by mu řekla: proč, holečku,

musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:

to ses' musel nachodit,

abych já ti pravdu řekla,

měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Slunovrat (Nedvědi)

Ami H7 E7 Ami

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší

Ami Emi

paseky osvítl zář z borovejch klád zapálenejch

Ami C G Dmi

sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí

Ami Emi Ami

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitů, lístek zpátky

boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi,

co potkat jsi chtěl

Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá

Šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp,

opuštěnej

Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

Vymyslel jsem spoustu nápadů (Olympic)

Ami C
1. Vymyslel jsem spoustu nápadu , ahú
Ami G E7
co podporujou hloupou náladu, ahú,
Ami
hodit klíče do kanálu,
D Dmi
sjet po zadku holou skálu
Ami E7 Ami
v noci chodit strašit do hradu

2. Nejlepší z těch divnej nápadu , a-hú,
mi dokonale zvednul náladu, a-hú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západu , a-hú

M E
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi
víc,
Ami F C G7
má drahá dej mi víc své lásky, ahú
C E
Ja nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami F C E7
já chci jen pohladit tvé vlásky, ahú

3. Dám si dvoje housle pod bradu, ahú,
v bíle plachtě chodím pozadu, ahú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyřádím tu hradní záhadu , ahú.

Tři kříže (Hop trop)

Dmi C Ami
Dávám sbohem břehům prokletejm,
Dmi C Dmi
který v drápech má d'ábel sám.
Dmi C Ami
Bílou přídí šalupa „My grave“
Dmi C Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal.
F C Ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi C Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů. při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědění měl vedle nich si klek ...

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský.

Ať mi tedy Bůh odpustí.

R:

Večerníček (Karel Černocho)

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C

zamává čepičkou,

F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G C

maličkou ručičkou.

Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím loupežník vykročí, s každým pánem zatočí, Manku má copatou, zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska bradu má vousatou.

F

R: Mámo pojd' se taky dívat s námi,

C F C

táto pojd' se taky smát,

F

dokud nám ta paní neoznámí

G G7 (G#7)

tak a teď už honem spát.

2. (v Cis dur)

Červená se muchomůrka, letí motýlek, v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek, zkoumají pravidla, jak se vaří povidla, vařečkou míchají, kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče, to se nás neptají.

(v D dur)

Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko, že mu někdo v noci odnes vodní křesílko. Strašlivý kocour fous, Pištu Fištu by rád kous, pořád prý smůlu má. Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

R: Mámo pojd' se taky ...

3. (opakování první sloky v C dur)

Dříve než vám klesnou ...

Méd'a Béd'a honí v lese vlka-zloděje, Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje, opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop, najedou na útes, všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší chytrý pes maxipes-Fík.

Velrybářská výprava (Pacifik)

E **A** **H7** **E**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:

C#mi **F#mi** **H7** **E**
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft.

A **H7** **E**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

C#mi **F#mi** **H7** **E**
Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

E **A** **H7** **E**
Ref: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C#mi **F#mi** **H7** **E**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. /2x/

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána směr severní pól,
dřív než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

Ref: Výprava...

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu - to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji nemáš vůbec žádnou legraci.

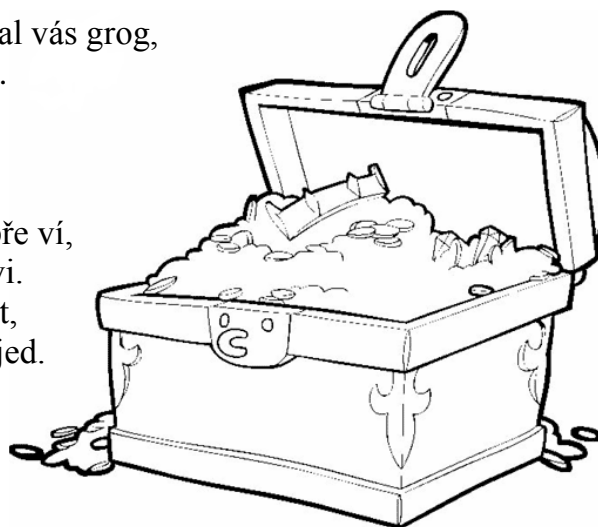
Ref: Výprava...

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdář povídá, že nedá ani flok.
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

Ref: Výprava...

5. Tohleto nám neměl říkat - teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla tomu hadovi.
S paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vemte jed.

Ref: Výprava...

Vzhůru na palubu (Karel Černocho)

Ami G Ami
1. Vzhůru na palubu, dálky volají.
Ami G Ami
Vítr už příhodný vane nám.
Ami G Ami
Tajemné příběhy nás teď čekají,
Ami G Ami
tvým domovem bude oceán.
Ami G Dmi Ami
V lanoví plachty vítr nadouvá,
Ami G Ami
žene loď v širou dál,
Dmi Ami
kolébá boky plachetnice,
G Ami
jak by si s ní jenom hrál.

2. Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán,
přítomnost země oznámí nám
příletem kormorán.
Náš ostrov vzdálený, z vln se vynoří
z příboje snů našich, pustý kraj
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.

3. Příklad kráží vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí,
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Zahrada ticha (Projektíl /Pavel Roth)

G Ami
1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
F C G
zahradu zelenou, všechno připomíná.

2. Jako dým závoju, mlhou upředěných,
vstupuješ do ticha, cestou vyvolených.

3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou, leží studený sníh.

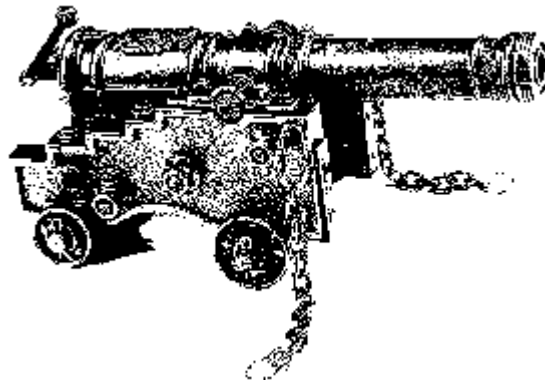
6. Z počátku uslyšíš, vítr a ptáčí hlas,
v zahradě zelený, přejdou do ticha zas.

7. Světlo připomíná, rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.

8. Uprostřed závratí, sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Zítř ráno v pět (Jaromír Nohavica)

1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zvoník od Matky Boží (Bagr)

Emi C
1. Na nebi houpá se zvon,
D Emi
a pod ním právě on.
Emi C
Byl zvoník, zvoník z povolání
D Emi
a měl jedno jediný přání.

Emi C
R: Olovo na lidi, olovo na lidi dám,
D Emi
já Quasimodo z Notterdam.

Trámy a kameny, trámy a kameny jen C
D Emi
dam dolů ven na lidi dám.

Emi
*. Chytili ho, bili ho, mlátili, mučili,
C
jen pro to, že chtěl žít a milovat,
D Emi
nemohl se dívat na tu zlobu lidí.
Emi
Říkal si pro sebe, proč nejsem z kamene?
C D Emi
Esmeraldo, krásná jediná, dalas mi pít.

2. Tak lano, do ruky vzal,
a ty zvony rozhodoupal.
Ty zvony, ty nádherný zvony,
ty který on tak miloval.

R: Olovo na lidi, olovo na lidi dal,
ten Quasimodo z Notterdam.
Trámy a kameny, trámy a kameny jen
dam dolů ven na lidi dal.

Želva (Olympic)

C F C F C FCF
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
C F C F C FCF
velmi radno je plavat na dno za ní,
G
jenom počkej, až se zeptá,
Ami
na to, co tě v mozku lechtá,
C F C F C FCF
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď dám zvlášť pro tebe,
a pak aspoň dvě pro sebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

C G F C
R: Když si někdo pozor nedá,
G F C
jak se vlastně želva hledá,
F D7 G7
ona,ho na něco nachytá,
F D7 G7
i když si to pozděj'c vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, pak často(brzo) slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

R:

